పిచ్చికుక్క!

పరేష్ ఎన్. దోషి

"అమ్మా! అమ్మా!! నాన్నగారు కుక్కపిల్లను తెచ్చారు. ఎంత ముద్దొస్తోందో!" ఆనందంగా గెంతుతూ, అమ్మ పమిట కొంగును పట్టి లాగుతూ అన్నాడు నాని.

"ఉండరా! వస్తున్నా"- అంది వసంత పమిట చెంగు విడిపించుకుంటూ.

అప్పుడే గదిలోకి ప్రవేశించాడు పృథ్వీనాథ్. అతని చేతుల్లో అందమైన కుక్కపిల్ల వుంది. దాని చెవులు పొడుగ్గా వుండి వేలాడుతున్నట్లుగా వున్నాయి. ఒళ్ళంతా తెల్లని రోమాలు, పొడవైన సిల్కు దారాల్లాంటి రోమాలు!

పృథ్వీనాథ్‌ని చూడగానే తల్లినొదిలి తండ్రి దగ్గరకు వెళ్ళాడు నాని.

"నాన్నా! నాన్నా ఈ కుక్కపిల్లను ఎక్కడినుంచి తెచ్చారు నాన్నా?" అడిగాడు.

"బజారునుంచిరా."

"మనకేనా?"

"మనకోసమే!"

"ఇంకెప్పుడూ మనింట్లోనే వుంటుందా?"

"ఇంకెప్పుడూ మనింట్లోనేవుంటుంది."

"...నాన్నా! నాన్నా! దీని పేరేమిటి నాన్నా?"

"దీని పేరా? ఆ... లూసీ దీని పేరు."

నాని లూసీ వంటిమీద చెయ్యి వేసి నెమ్మదిగా నిమిరాడు. "చాలా మెత్తగా వుంది లూసీ" అన్నాడు.

వసంత, పృథ్వీనాథ్ నవ్వుకున్నారా మాటలకు. వారి ఏకైకసంతానం నాని. వాడికిప్పుడు ఏడేళ్ళు. వాడి ముద్దు పలుకులంటే చాలా ఇష్టం వారికి.

పృథ్వీనాథ్ తండ్రి చాలా ఆస్తి వదిలిపోయాడు. పృథ్వీనాథ్ ఒక్కడే సంతానం. తండ్రి పెట్టిన ఇండస్ట్రీలనే రన్ చేస్తున్నాడు.

ఆ అధునాతన బంగళాలో పృథ్వీనాథ్, వసంత, నాని కాక వంట మనిషి మేరీ, పనివాడు రామయ్య మాత్రమే వుంటున్నారు.

లూసీ రాకతో ఆ ఇంటి సభ్యుల లిస్టులో ఒక పేరు జోడించబడింది.

* * *

లూసీ పెరిగి పెద్దదవుతోంది. పెరుగుతున్న కొద్దీ అది మరింత అందాన్ని సంతరించుకుంటోంది.

రోజంతా నానీ ఆటలు లూసీతోనే!

పొద్దున్నే పృథ్వీనాథ్ రన్నింగ్‌కు బయలుదేరినపుడు లూసీని వెంటబెట్టుకెళ్తాడు. వెంట తీసుకొస్తాడు.

తర్వాత లూసీతో నానీ కాసేపు బంతి ఆట ఆడుకుంటాడు.

ఇలాంటి ట్రైనింగ్ వల్ల లూసీ చాలా చురుగ్గా, యాక్టివ్‌గా, తయారైంది.

లూసీ కుక్కపిల్లగా మిగలలేదు! అది యవ్వన ప్రాంగణంలో అడుగు పెట్టింది.

"లూసీ పెద్దదైంది. ఇక ఒంటరిగా వుండడం ఇష్టపడదు. ఏం ఆలోచించారు?" అంది వసంత ఒకనాడు.

"నేనూ అదే ఆలోచిస్తున్నాను. దీన్ని తెచ్చినచోటునుంచే మరో మగ స్పేనియల్‌ను తీసుకొస్తే సరి" అన్నాడు పృథ్వీనాథ్.

"ఆ పని చేయండి. మేలురకం కుక్కలను వేరే కుక్కలతో కలవనివ్వకూడదు."

అంతలో నాని వచ్చాడు "ఏంటి మమ్మీ?" అంటూ.

"ఏం లేదురా! లూసీకి పెళ్ళి చేయాలనుకుంటున్నాం."

"పెళ్ళా? భలే, భలే!"

* * *

హాలంతా అతిథులతో కిటకిటలాడుతోంది.

ఆ నగరంలోని ముఖ్యమైన అతిథులు వాళ్ళు. పోగయ్యింది 'లూసీ-టామీ'ల వివాహపు రిసెప్షన్‌కు.

లూసీని తెచ్చినచోటే టామీ అనే మగ స్పేనియల్‌ని తెచ్చి లూసీతో పెళ్ళి జరిపించారు. ఇవాళ రిసెప్షన్.

టామీ కూడా చాలా అందంగా వుంది! క్షమించాలి, అందంగా వున్నాడు.

టామీ లూసీ తోక వెనుకే తిరుగుతున్నాడు. కాని లూసీ తప్పించుకు తిరుగుతోంది.

"చూశారా లూసీ మొగుడ్నెలా తిప్పించుకుంటోందో!"

"లేదు లేదు సిగ్గుపడుతోంది."

నవ్వులు, మాటలు ఆల్టర్నేట్ అవుతున్నాయి.

* * *

"నాన్నా! నాన్నా! లూసీకి టామీ నచ్చినట్లు లేదు. టామీ వెంటపడుతోంటే అది పారిపోతోంది. ఇవాళ టామీ కాలు కొరికింది కూడా" అన్నాడు నాని.

"ఇంకా లూసీకి కొత్త కదా! తొందరగానే టామీతో స్నేహం చేస్తుందిలే!"

* * *

ఎప్పటిలా ఆ రోజు కూడా పృథ్వీనాథ్ తెల్లారే రన్నింగ్‌కు బయలుదేరాడు. కూడా లూసీ, టామీలు. గ్రౌండ్స్ దాకా వెళ్ళి రెండు రౌండ్లు వేసి ఇంటి దారి పట్టాడు.

ఇల్లు సమీపిస్తోందనగా టామీ మొరగసాగాడు.

పృథ్వీనాథ్ ఆగి టామీ వంక చూశాడు.

టామీ ఒక్కడే వున్నాడు.

లూసీ కనబడడం లేదు. లూసీ ఏమైనట్టు?

వచ్చినదారినే మళ్ళీ వెళ్ళాడు లూసీని వెతకడానికి. అతనెంతో దూరం వెళ్ళాల్సి రాలేదు. ఆ సందు చివర లూసీ నిలబడి వుంది.

లూసీని చూడగానే పృథ్వీనాథ్‌కి రిలీఫ్ కలిగింది. కాని అది ఎంతోసేపు నిలవలేదు.

కారణం లూసీ పక్కన మరో కుక్క వున్నాడు. వాడు ఆల్సేషియన్ కాదు- ఏదో తక్కువజాతివాడై వుండాలి. అదీ పృథ్వీనాథ్‌కు నచ్చని విషయం!

"లూసీ" కేకేశాడతను.

లూసీ వినిపించుకోలేదు.

ఆ కుక్క లూసీ తోకను ముద్దు పెట్టుకోసాగాడు.

అది చూసి పృథ్వీనాథ్‌కు కోపం వొచ్చింది.

"లూసీ!" మరోసారి గట్టిగా కేకేశాడు.

అది ఒకసారి వెనుతిరిగి, యజమానిని చూసి, తల తిప్పేసుకుంది. పృథ్వీనాథ్ మరో రెండుసార్లు పిలిచిన తర్వాత తన కొత్త స్నేహితుని విడవలేక, విడవలేక వచ్చింది.

"నువ్విలా పోరంబోకులతో తిరగడం, స్నేహం చేయడం నాకిష్టం లేదు. ఇలా చేస్తే ఇకనుంచి నిన్ను బయటకు తీసుకురాను" దారిలో లూసీతో అన్నాడు పృథ్వీనాథ్.

యజమాని మాటలు విన్నదో, విని పట్టించుకున్నదో తెలీదు.

లూసీ మాత్రం మౌనంగా యజమానిని అనుసరించింది.

* * *

లూసీ తన పద్ధతులు మార్చుకోకపోవడం చేత లూసీని రన్నింగ్‌కు తీసుకెళ్ళడమే మానేశాడు పృథ్వీనాథ్!

కేవలం టామీనే తీసుకెళ్తున్నాడు.

లూసీని ఇంట్లోంచి బయటకు కదలనివ్వడం లేదు. లూసీ టామీతో సఖ్యంగా వుండడం లేదన్న విషయం కూడా పృథ్వీనాథ్‌కు చిరాకును తెప్పిస్తోంది! ఒకే జాతి కుక్కలైనా స్నేహం ఎందుకు కుదరలేదో?

* * *

"వింటున్నారా? ఈవేళ లూసీ కనబడక ఇల్లంతా వెతికాను. చివరకు వాకిట్లో గేటు దగ్గర కనబడింది. గేటు వేసుంది! గేటు కవతల రోడ్డు పక్క రోమియోలా తోచాడు- ఎవరో కుక్క నిలబడి వున్నాడు. ఏ జాతో తెలియదుగాని వాడు నీచజాతి కుక్క అని మాత్రం చెప్పగలను. మన లూసీ వాడితో ఊసులాడుకుంటోంది! టామీతో పెళ్ళయి ఇన్నాళ్ళయినా, టామీతో జత కుదరలేదు. కాని రోడ్డు పక్క కుక్కలతో స్నేహం కుదిరింది! ఛీఛీ!" పృథ్వీనాథ్‌తో ఫిర్యాదు చేసింది వసంత.

నాని తన గదిలో పడుకుని వున్నాడు.

"మీరు ఆ కుక్క ఎవరిదో వాకబు చేసి, ఆ కుక్క యజమానికి వార్నింగ్ ఇవ్వండి."

"నాక్కూడా లూసీ లక్షణాలు నచ్చడం లేదు. మరి కొన్నాళ్ళు చూసి, లాభం లేదనిపిస్తే లూసీనే వదిలేసి వస్తాను. టామీ కోసం మరో మంచి కుక్కపిల్లను తీసుకొస్తాను."

* * *

"అమ్మా! లూసీ ఏదీ? కనబడడం లేదు!"

"ఇంట్లోనేవుంటుంది చూడరా!"

"లేదమ్మా. ఇల్లంతా వెతికాను. ఎక్కడా కనబడడం లేదు."

"పద వస్తున్నాను."

ఇల్లంతా వెతికినా వసంతకి లూసీ ఎక్కడా కనబడలేదు.

చివరికి వసారాలోకి వచ్చింది. గేటు తలుపు ఒకటి సగం తీసి వుంది. అంటే లూసీ బయటికి వెళ్ళినట్టుంది!

ఆమెకు రామయ్యమీద కోపం వచ్చింది. ఇలా గేటు వెయ్యకుండా ఎక్కడికెళ్ళాడు? "రామయ్యా" అంటూ కేకేసింది.

కాని రామయ్య ఇంట్లో లేడేమో, జవాబు రాలేదు.

అంతలో లూసీ నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ లోపలి కొచ్చింది.

"ఛీ!" అంటూ ముక్కున వేలేసుకుంది వసంత.

రామయ్య వచ్చిన తర్వాత గేటు విషయంలో అలా నిర్లక్ష్యంగా ఎప్పుడూ ప్రవర్తించవద్దని వార్నింగ్ ఇచ్చింది వసంత.

* * *

రోజులు గడుస్తున్నాయి.

"లూసీ తల్లి కాబోతున్నదిలా వుంది" అంది వసంత ఓనాడు.

"అవునా?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు పృథ్వీనాథ్.

"ఏమిటమ్మా!" అడిగాడు నాని.

"లూసీకి చిన్న చిన్న పిల్లలు పుడతార్రా."

"భలే. అయితే చిన్ని చిన్ని కుక్క పిల్లలతో ఆడుకోవచ్చన్నమాట" చప్పట్లు కొడుతూ అన్నాడు నాని.

* * *

వసంత, పృథ్వీనాథ్‌లు ఎదురుచూస్తున్న రోజు రానే వచ్చింది.

ఆ రోజు లూసీకి నొప్పులు ప్రారంభమయ్యాయి.

నాని స్కూలు కెళ్ళాడు.

చిన్ని స్పేనియల్ పిల్లలు పుడతారని ఎదురుచూస్తోంది వసంత.

లూసీ రెండు కుక్క పిల్లలను కన్నది. రెండూ ఆడపిల్లలే. అయితే ఆ పిల్లలను చూసి వసంత కోపం పట్టలేకపోయింది.

కారణం అవి స్పేనియల్ పిల్లలు కావు.

వికారంగా, అందవిహీనంగా వున్నాయవి!

"డామ్ యూ" అంటూ తిట్టుకుంది.

పృథ్వీనాథ్ రాగానే ఈ విషయం చెప్పింది. అతనూ చిరాకుపడ్డాడు.

ఆ అందవికారమైన కుక్కపిల్లలను బైటకు పారేయాలన్నంత చిరాకు కలిగింది పృథ్వీనాథ్‌కు.

అతను అడుగుముందుకేసి ఆ కుక్కపిల్లలను ముట్టుకోబోయాడు. అంతలో లూసీ ఒక్క ఉదుటున లేచి పృథ్వీనాథ్ చేతిని కొరికేసింది.

కెవ్వున కేకేశాడు పృథ్వీనాథ్.

ఈసారి సెల్ఫ్ డిఫెన్స్ కోసం లూసీ వసంత కాలును గట్టిగా కరచింది.

వసంతది అసలే నాజూకు శరీరం.

కరచినచోట కండ ఊడివచ్చేసింది.

"లూసీకి పిచ్చి ఎక్కింది" అన్నాడు పృథ్వీనాథ్.

ఆ రోజు ఇక లూసీ దగ్గరకెళ్ళడానికి సాహసించలేదు వాళ్ళు.

రోజంతా లూసీ తన పిల్లలను నిమురుతూనే గడిపింది.

సాయంత్రం నాని వచ్చాడు స్కూలు నుంచి.

"అమ్మా! లూసీ ఏది? దానికి పిల్లలు పుట్టారా?" రాగానే అడిగాడు.

"రెండు కుక్కపిల్లలు పుట్టాయి గాని అస్సలు బాలేవవి! నువ్వు మాత్రం లూసీ దగ్గరకెళ్ళబోకు. అది కరుస్తోంది. దానికి పిచ్చెక్కింది."

అమ్మ మాటలు అతని కుతూహలాన్ని ఆపలేకపోయాయి.

అతను నెమ్మదిగా లూసీ దగ్గరకెళ్ళాడు.

లూసీ పిల్లల శరీరాలను నాకుతోంది.

లూసీ- అంత అందంగా లేకపోయినా, మరీ అసహ్యంగా కూడా లేవే అనుకున్నాడు.

నానిని గుర్రుగా చూసింది లూసీ.

ఆ పిల్లలను తాకాలని ముందుకెళ్ళాడు నాని.

లూసీ చటుక్కున వాడి కాలు కొరికింది.

కెవ్వుమన్నాడు.

"ఏమైందిరా?" అంటూ పరుగెత్తుకొచ్చింది వసంత.

"దానికి పిచ్చెక్కిందని చెప్పాను కదరా? ఎందుకు దాని జోలికెళ్ళావు?" అంది వసంత.

ఆ సాయంత్రం పృథ్వీనాథ్‌కీ విషయం తెలిసి "ఇక ఈ ఇంట్లో లూసీకి స్థానం లేదు. తెచ్చినచోట దీన్ని విడిచిపెడదామా అంటే దగ్గరకెళ్తే కరుస్తోందిది! దీన్ని ముందు బయటకు తరిమెయ్యాలి!" అన్నాడు.

పెద్ద కర్ర తీసుకుని, గేటు తెరచివుంచి, లూసీని పిల్లలతో పాటు బయటకు తోలేశాడతను.

అతనా పని చేస్తున్నప్పుడు అటునుంచి వెళ్తున్న నలుగురు వీధిలో పిల్లలు ఆగి "దేనికి అంకుల్ దాన్నలా తోలేస్తున్నారు?" అని అడిగారు.

"దానికి పిచ్చెక్కింది. మీరూ దాని జోలి కెళ్ళకండి."

* * *

ఆ సందు చివర లూసీ కూర్చుని వుంది. పిల్లలు రెండూ తల్లిదగ్గర పాలు తాగుతున్నాయి. లూసీ కళ్ళు మూసుకుని కూర్చుని వుంది.

అలా నిద్ర వచ్చేసింది. ఆ నిద్దట్లో కల!

ఆ కలలో తను తన ప్రియుడితో సుఖంగా సంసారం చేసుకుంటున్నట్టు ఈ పిల్లలను ఆయన బాగా చూసుకుంటున్నట్టు, తనను కూడా అమితంగా ప్రేమిస్తున్నట్టు! ...... ఇలా కల!

ఆ నలుగురూ మిగతా పిల్లలను పోగేసి అక్కడికొచ్చారు. అందరి చేతుల్లోనూ రాళ్ళున్నాయి. "అదిగోరా పిచ్చి కుక్క!" ఒకడన్నాడు.

అందరూ అటు పరుగెత్తారు. ఆ అరుపులకు లూసీకి మెలుకువ వచ్చింది. అంతమందినీ ఒకేసారి చూసి ఆమెక్కూస్త భయం వేసింది. తన పిల్లలకు మరింత దగ్గరగా జరిగింది.

ఆమె కళ్ళు భయం భయంగా చూస్తున్నాయి.

"పిచ్చికుక్క! పిచ్చికుక్క" అంటూ వెంటపడి రాళ్ళు విసిరారు.

ఒకటి, రెండు, మూడు... అనంతం!

ఆ రాళ్ళ దెబ్బలకు లూసీ తట్టుకోలేకపోయింది. ఉన్న చోటే ఆ కుక్క పిల్లలు కదలిక లేకుండా పడున్నాయి.

"పిచ్చి కుక్క! పిచ్చి కుక్క!"

లూసీ చెవుల్లో ఒకటే హోరు!

ఆమెకు మొరిగేంత ఓపిక కూడా లేదు. రాయి వెంట రాయి.

ఒళ్ళంతా హూనం!

ఆఖరి శ్వాస పీలుస్తూ అందరివంకా దీనంగా, దయనీయంగా చూసిందా "పిచ్చి కుక్క."

కథా రచయితలకు ఆహ్వానం

తెలుగువారి జీవనాన్నీ, సంస్కృతినీ సంఘర్షణనీ ప్రతిబింబించే కథలకు 'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆహ్వానం పలుకుతోంది.

మానవ జీవనంలోని వివిధ కోణాలమీద వెలుగు ప్రసరించే, ఆసక్తికరమైన కథలకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది. కథలు నాలుగు లేక అయిదు అరఠావులకు మించకూడదు. కనీసం 2,500 పదాలకు తగ్గక ఉండాలి!

కథలు ఈ కింది చిరునామాకి పంపించాలి.

ఎడిటర్,
'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక,
బంజారా హిల్స్, రోడ్ నెం.3,
హైదరాబాద్- 500 034